

با رویگردانی از حوزه‌های رای، انتخابات حکومتی را به شکست کشانیم

بیانیه مشترک

دهمین دوره انتخابات ریاست جمهوری اسلامی نیز همانند انتخابات دوره های قبل در جمهوری اسلامی، آزاد و دموکراتیک نیست. انتخابات در جمهوری اسلامی، انتخابی بین کارگزاران حکومت است که معتقد به مذهب شیعه دوازده امامی، مطیع ولی فقیه و ملزم به مبانی تلفیق دین و دولت هستند. در این انتخابات نیز، چهار چهره شناخته شده حکومت که سال‌ها مسئولیت‌های اجرایی مهمی در حکومت اسلامی داشته‌اند، به عنوان کاندیدای ریاست جمهوری در این دوره معرفی شده‌اند.

این انتخابات، در شرائطی برگزار می‌شود که بحران‌های همه جانبه اقتصادی، سیاسی و اجتماعی، و به ویژه بحران پرونده هسته‌ای، تحریم‌های اقتصادی و تنش در مناسبات بین‌المللی، بیش از پیش تأثیرات و تبعات زیان بار و ویران کننده خود را بر کار و زندگی و آینده اکثریت توده‌های مردم برجای می‌گذارند. دولت احمدی نژاد نه تنها زندگی روزمره را با دشواری فراوان روبرو کرده، بلکه بخش بیشتری از مردم را به زیر خط فقر کشانده است و نارضایتی به شکل وسیعی در میان قشرهای جامعه گسترده شده است. شکاف‌های طبقاتی عمیق تر، تبعیضات اجتماعی، جنسی، فرهنگی، مذهبی، نقض آشکار حقوق مردم و ملیتها شدیدتر، و تحدید آزادی‌ها و فشارهای استبداد مذهبی بیشتر شده است. حکومت با تشدید سرکوب‌ها و بگیر و بندهای مداوم، تلاش می‌کند تا صدای نارضایتی مردم را خاموش کرده و آنها را به تمکین وادارد. علیرغم تشدید سرکوب‌ها، جنبش‌های اعتراضی اقشار و طبقات مختلف مردم رشد کرده و جنبش‌های زنان، کارگران، ملیت‌های تحت ستم، معلمان، دانشجویان و دیگر قشرهای جامعه با طرح خواست‌های خود و تأکید بر پیوند و حمایت از یکدیگر، رژیم را به چالش کشیده و شکاف‌های درون حکومتی را عمیق‌تر ساخته‌اند.

موضوع روابط و مناسبات میان ایران و آمریکا، بدنبال انتخاب اوباما به ریاست جمهوری این کشور، عاملی شده تا شکاف بین جناح‌های حکومت تشدید شده و در این دور انتخابات، در کنار «اصولگرایان» و «اصلاح طلبان»، «اصولگرای اصلاح طلب» و «اصلاح طلب اصولگرا» هم وجود آیند. انتخابات دهمین دور ریاست جمهوری، عرصه نزاع جناح‌های رژیم برای کسب و تقسیم قدرت بین «خودی»ها و مشروعیت تراشی برای حکومت از طریق صندوق‌های رای می‌باشد. اگر چه خود این کاندیداها بهتر از هر کس دیگر می‌دانند که تا چه حد در جمهوری اسلامی، «ارگان‌های انتخابی» حوزه عمل محدودی داشته و در عمل قدرت اصلی در دست ارگان‌های غیر انتخابی است.

جمهوری اسلامی به رای مردم باور ندارد و تنها می‌کوشد تا با رای مردم به رژیم خود مشروعیت بخشد. برای حکومت اسلامی فقط میزان شرکت مردم مهم است و نه نتیجه انتخابات، چرا که نتیجه را خود از پیش و به صورت کنترل شده، هدایت می‌کند. کاندیداهایی که پس از عبور از صافی شورای نگهبان به صف اول مسابقه انتخابات می‌رسند، از «خودی»ها هستند و در نهایت هم نقش آنها غالباً در حد «تدارکاتچی» و مجری «حکم حکومتی» باقی خواهد ماند. حضور در پای صندوق‌های رای جمهوری اسلامی، خواست همه جناح‌ها و وابستگان حکومت بوده و تنها به سود رژیم حاکم است.

هم میهنان گرامی

شرایط برگزاری یک انتخابات آزاد و دموکراتیک در جمهوری اسلامی وجود ندارد و شرکت شما در این انتخابات و رای شما، تأثیر تعیین‌کننده‌ای در شرایط زندگی شما نخواهد داشت. کاندیداهای منتخب حکومت چنین تبلیغ می‌کنند که گویا با جلوس آنان به صندلی ریاست جمهوری، تحولی کیفی در جامعه رخ خواهد داد، که تاراج و چپاول ثروت‌های ملی خاتمه خواهد یافت، که همه مردم از این ثروت‌ها بهره‌مند خواهند شد، که آزادی و حقوق اولیه انسانی هر فرد ایرانی تامین خواهد شد، ... در طول سی سال گذشته، خود شما به تجربه دریافته‌اید که تا چه حد این تبلیغات بی‌پایه و فریبکارانه بوده است. این فکر که با تغییر چهره‌ها در صندلی ریاست جمهوری، تحولی در جامعه رخ خواهد داد، توهمی بیش نیست. رای «مفید» و «مصلحتی» در جمهوری اسلامی فایده‌ای ندارد و تنها در خدمت پر کردن صندوق‌های رای و مشروعیت بخشیدن به حکومت است.

با تحریم انتخابات و عدم حضور در پای صندوقهای رای، این تلاش رژیم را خنثی کنیم و اجازه ندهیم که جمهوری اسلامی باری دیگر رای مردم را در انظار جهانیان، خرج مشروعیت بخشیدن به نظام استبدادی خود کند و در داخل کشور از آن برای ارباب و فریبکاری استفاده نماید. خلوت نگهداشتن حوزههای رایگیری و خالی گذاشتن صندوقهای رای، به سود آزادی و به سود حاکمیت مردم و به زیان استبداد است.

تردیدی نباید داشت که مبارزه مستقل مردم و رشد و پایگیری جنبشهای مردمی با تکیه بر خواستههای حق طلبانه شان، مهمترین عرصه مبارزه با رژیم است. عدم شرکت در بازیهای سیاسی این رژیم، که تنها خود از آن بهره میبرد و بایکوت انتخابات فرمایشی، راهی است که پایههای رژیم اسلامی را سست کرده و اجازه خواهد داد تا سرانجام آلترناتیوی مردمی در برابر حکومت قد برافرازد.

ما همه نیروهای چپ، مترقی و آزادی خواه را دعوت میکنیم تا با تحریم فعال این نمایش انتخاباتی، تلاش برای برآمد صف مستقل، اپوزیسیون چپ و دموکرات را گسترش دهند

ما از همه مردم، زنان، جوانان، کارگران، دانشجویان، معلمان، و همه کسانی که دل درگرو آزادی و دموکراسی دارند، دعوت می کنیم تا با رای «نه» به کلیت رژیم حاکم، با تقویت و تحکیم پیوندها و صفوف متحد خویش و گسترش هر چه بیشتر جنبشهای اجتماعی، ایستادگی و مبارزه برای تحقق خواستهها و مطالبات آزادیخواهانه و عدالت طلبانه خود را گسترش دهند.

حزب دمکرات کردستان ایران،

حزب کومهله کردستان ایران،

سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران،

شورای موقت سوسیالیستهای چپ ایران

19 خرداد ۱۳۸۸ - 9 ژوئن ۲۰۰۹